

אזור חזקיה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוריאל זאסתר, זמאיר בן אליהו זמיכל ז"ל

ז"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרבי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוריאל
 זאסתר זצ"ל ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
 זבה בת רחל ורחל בת שמחה

645

אנו זקוקים לעזרת הציבור

העלון נקלע לקשיים וחובות כבדים, על מנת שנוכל להמשיך לתחזק את העלון שעלותו 1,000 ש"ח בשבוע ומופץ 10,000 עותקים אנו זקוקים לתרומתכם. ניתן לקבל חסות על העלון, לע"נ, לרפ"ש או לזווג הגון. ניתן לפנות בטל': 050-4120-812

העלון לעילוי נשמת מורנו הרב שלום כהן זצ"ל לע"נ מאיר זאב בן משה זצ"ל

סיפור לשבת קודש

השיבר של החיים

הסיפור שלי התרחש לפני כמה שנים, כשגרתי ביישוב קטן במרכז הארץ.

החיים ביישוב קטן, למוי שמכיה הם חיים אחרים לגמרי: שלווים, רגועים ונעימים בהרבה: בלי הלחץ של העיר הגדולה, בלי המרוץ המטורף אחרי האורות הקורצים שלה. אומרים, שגם יוקר המחיה מעיב פחות, כי אפשרויות הקנייה מצומצמות בהרבה. ביישוב שלנו, למשל, מלבד מכולת אין כמעט חנויות.

אבל כמו שהיעדר החנויות הוא יתרון, כך הוא גם חיסרון. כל קנייה, אפילו קטנה ולא משמעותית, הצריכה נסיעה לבני ברק, דבר שגדל מאתנו שעות ארוכות.

היות שלא היה ברשותנו רכב, נסיעה לבני ברק כללה המתנה לאוטובוס, המגיע לעתים די נדירות, נסיעה, קניות, ושוב המתנה לאוטובוס בחזרה. השתדלנו לרכוש את הקניות לפעם בחודש, אבל תמיד צצו דברים דחופים... באותו בוקר, כשפתחתי את הברז במטבח, קרה לי משהו מוזר: הידית נשארה בידי, וזרם מים אדיר פרץ החוצה דרך מקום הידית שהשתחררה. אחרי שסגרתי את הברז הראשי של הבית ובדקתי את גודל התקלה, התברר לי שהידית פשוט נשברה, ומה שצריך זה לקנות ידית חדשה ולהתקין. נשמע פשוט, אבל לא למוי שגר ביישוב קטן.

אחרי אלתורים שונים (כולנו, כל בני היישוב, בתוקף הנסיבות וריחוק החנויות, הפכנו להיות מומחים באלתורים וגם בעזרה הדדית, כי פה באמת אי אפשר להסתדר בלי שכנים) הצלחתי לסגור רק את הברז החלבי ולאפשר זרימת מים ביתר הברזים בבית, מתוך תקווה שכבר היום תהיה לנו ידית חדשה ונוכל לתקן את התקלה.

אחר כך יצאתי כהרגלי לכולל, שהרי לא יעלה על הדעת שעם כל תקלה קטנה אארגן לעצמי טיול לבני ברק. התוכנית שלי הייתה, שעם סיום הלימוד בכולל אסע לקנות את הידית הדרושה בתקווה שחנות הטמבור תהיה עדיין פתוחה. התחבורה מהיישוב שלנו לבני ברק לא הייתה תדירה כל כך, ולכן חששתי, שעד שאחכה לאוטובוס, ועד שאגיע לעיר, תיסגר חנות הטמבור, אבל לא רציתי לצאת מוקדם יותר ולהפסיד את הלימוד בכולל.

בדרכי לכולל באותו אחר צהריים פגשתי אברך נוסף. סיפרתי לו על הברז, על תוכנית הנסיעה ועל החשש שאגיע אחרי סגירת החנות, והוא הציע לי בשמחה: 'וואו, איזה יופי שסיפרת לי! משמיימים ממשי! אני יוצא היום ברכב לבני ברק מייד אחרי הכולל, תוכל לנסוע אתי, ובעזרת ה' תספיק את כל מה שאתה צריך, ואם תרצה לחכות לי קצת, אוכל גם להחזיר אותך הביתה!'

טרמפ לבני ברק אחרי הכולל היה הדבר הטוב ביותר שיכולתי לאחל לעצמי באותם רגעים. שמחתי מאוד והודיתי לו על החסד הגדול שהוא מתכוון לעשות בשמחה ובמאור פנים. עדכנתי בבית שמצאתי טרמפ אחרי הכולל, ואחזור מאוחר. אחרי כמה דקות הגענו לכולל, התחלנו בלימוד, ושכחתי מכל הסיפור.

בשבע בדיוק נעמד החבר לידי טופח על כתפי קלות: 'אני רוצה לצאת' הוא אמר 'יש לי רשימה לא קצרה של סידורים שארגנתי היום, וחבל שנאחר. בשמונה החנויות מתחילות להיסגר!' הנהנתי בראשי וקמתי בזריזות, לא שוכח את השקית שבה הידית של הברז, כדי שאוכל להתאים ידית כזו בדיוק. ואז קפאתי פתאום.

רגע! אני לא יכול לנסוע! עוד דלא התפללתי מנחה!

יכולתי להתפלל עכשיו ביחידות, החבר היה מחכה לי כמה דקות עד שאסיים, אבל תפילת מנחה ביחידות? טעם חמוץ עלה בי... אני מקפיד תמיד על תפילה במניין, אז מה? בגלל ידית של ברז אפסיד את התפילה במניין? השעה הייתה שבע ושלוש דקות, ותפילת מנחה במניין תתקיים כאן רק בשבע וחצי. אם אחליט לחכות למניין, אפסיד את הטרמפ ואת הידית... כמה שניות ארכו ההתלבטויות, אבל מהר מאוד החלטתי שלא; הברז של הכיור החלבי חשוב אומנם, אבל לא עד כדי שאשנה ממונהגי. אשאר כאן, ואת תפילת מנחה אתפלל בהיזר ובראיו, במניין. 'אני מצטער' אמרתי לחברי 'רק עכשיו נזכרתי שעוד לא התפללתי מנחה. יהיה כאן מניין רק בעוד עשרים וחמש דקות; אני אסתדר בצורה אחרת, ותודה על הרצון הטוב.'

בעשרים וחמש הדקות שנתרו לי עד לתפילת מנחה השתדלתי ללמוד, וגם... לגרש תחושה חמוצה כלשהי שהתמקמה לה במעלה גרוני בדמות קול שלחש לי בארסיות: 'חבל שהפסדת את הטרמפ...'

בשבע וחצי התקיים המניין של תפילת מנחה. התפללתי, והרגשתי שזו הייתה תפילה טובה מאוד בעבורי. לשמחתי, לא הרגשתי לרגע גל של צער או חרטה; ידעתי שעשיתי את הדבר הנכון, שמחתי מאוד שהצלחתי להתגבר על הדחף הרגעי שהעדיף את הטרמפ, והודיתי לד' שלא התפתיתי. אחרי התפילה היה עליי לכלכל את צעדי. חנות הטמבור פתוחה עד שמונה וחצי; ידעתי, שבאוטובוס אין טעם לצאת. החלטתי לצעוד אל שערי היישוב, אולי אמצא מישהו מבני היישוב שיוצא לכיוון בני ברק. אני יודע שטרמפים זה דבר מסוכן מאוד, במקום אחר לא הייתי מעז אפילו לחשוב על הכיוון, אבל כאן הדברים שונים; מדובר ביישוב קטן, כל מי שיעצור יהיה חבר מוכר מבית הכנסת, מהשכונה או מהיישוב, לכן אין סכנה בטרמפים; מה גם שנהגים שיוצאים מהמקום שמחים לעזור לידידיהם מהיישוב, וזאת, כאמור, הרבה בגלל הסרבול וחוסר התכיפות של האוטובוסים במקום.

אחרי חמש דקות של המתנה עצר לידי נהג מונית: 'אני מחפש טרמפ' הבהרתי לו באי נעימות. הבנתי שהוא עצר לי כדי לקחת אותי בתשלום, אבל לא זו הייתה התוכנית שלי, ולמרות אי הנעימות, לא הייתה לי אפשרות לשלם עבור מונית לבני ברק. 'אני מבין' הגיב נהג המונית להפתעתי 'עצרתי לך כדי לקחת אותך בחינם. בוא, תיכנס! חבל על הזמן!'

עם המשפט האחרון דווקא הסכמתי, גם אני חשבתי שחבל על הזמן. נכנסתי, ויצאנו לדרך.

בדרך שאלתי את נהג המונית איך זה שהוא לוקח אותי בחינם; להסיע אנשים תמורת תשלום - זו בדרך כלל העבודה שלו. הוא חיך ואמר שנוכון, בדרך כלל הוא באמת לא עושה את זה, אבל עכשיו בדיוק הזמין אותו מישהו מבני ברק, ולכן הוא ממילא נוסע לשם, אז למה לא לעשות חסד בדרך?!

וכאן סיפר לי נהג המונית את סיפורו של הלקוח שהזמין אותו לבני ברק; 'אחד מתושבי המקום יצא לבני ברק לפני שעה ברכבו. בכביש גרה, קצת לפני הכניסה לבני ברק, הוא נחבט ברכבו, שניסה לעבור לנתיב שלו. הנהג השני לא אמד נכון את המרחקים, וההימור נכשל. הוא אמר שהרכב שלו הפך לגרסאה, והוא ניצל בנס, שכן החלק הימני של רכבו ספג את עיקר הפגיעה.' 'נס שאף אחד לא נסע אתו' אמרתי לנהג המונית, מתחלחל מהמחשבה מה היה קורה למישהו שהיה חלילה וחס יושב לידי; ועדיין לא ידעתי באמת איזה נס...

כשהגענו לצומת של כביש גרה, לפני העלייה לגשר, נעצר נהג המונית: 'מפה יש לך אוטובוסים לבני ברק' הוא אמר לי. הנהנתי בראשי, הטמבור ממוקם די קרוב לאזור, כך שלא תהיה לי בעיה להגיע.

כשיצאתי מהמונית, נעצרתי במקומי הלום ומבוהל... לידי עמד החבר מהכולל, זה שהציע לי טרמפ. לו הייתי נוסע אתו,

לע"נ שרה בת פנח

לע"נ משה בן אסתר

הגיונים ובלתי מציאותיים, והוא הצליח להתרומם ולהיחלץ מתוך ערמת הגוויות ולצאת משם בשלום.

הוא טעם מעץ החיים - ושרד את התופת - "ואכל... לעלם".

לימים, כשהתגורר בבני ברק, הרשה לעצמו להעיר לאנשים על חוסר חיות ועל זלזול בתפילה. הוא חש שליחות בדבר. מי כמוהו יודע מהי תפילה ומה כוחה וערכה, ועד כמה היא מסוגלת לכונן ולהפיח חיים במת-החי.

(דורש טוב)

(102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים)

גְדוּלַּת תְּפִלָּה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם בְּעֵת צָרָתוֹ. וְכֵן הָאָבוֹת וְהַנְּבִיאִים סָדְרוּ תְּפִלָּה לְפָנָיו בְּעַד הָעוֹלָם וּבְעַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ.

אֲבָרְהָם אָבִינוּ, עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, הִתְפַּלֵּל לְפָנָיו הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַד סְדוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיִּגַּשׁ אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף תִּסָּפֶה וְגו' וַיֵּשׁ תְּמַשִּׁים" וְגו' (בראשית יח, כג-כד). וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיֹּאמֶר... אֲמָצָא בְסֹדֶם" וְגו' (שם שם, כו).

יִצְחָק אָבִינוּ, עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, הִתְפַּלֵּל בְּעַד אֲשֶׁתוֹ לְפָנָיו הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיַּעֲתֵר לוֹ ה' (שם כה, כא). וְאַף רַבְּקָה הִתְפַּלְּלָה, דְּכָתוּב: "וַיִּתְחַנֵּן לְדַרְשׁ... ה'" (שם שם, כב), וְשָׁמַע תְּפִלָּתָהּ, דְּכָתוּב: "וַיֹּאמֶר ה' לָהּ שָׁנִי... בְּבִטְנָךְ" וְגו' (שם שם).

יַעֲקֹב אָבִינוּ, עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, הִתְפַּלֵּל, דְּכָתוּב: "הֲצִילֵנִי נָא" וְגו' (שם לב, יא). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיִּבֵּא... שְׁלָם" (שם לג, יח).

מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, הִתְפַּלֵּל בְּעַד יִשְׂרָאֵל, דְּכָתוּב: "וַיַּחַל מֹשֶׁה... פָּנָיו ה' אֶלְקָיו" (שמות לב, יא). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיֹּאמֶר ה' סַלַּחְתִּי כְּדַבְּרָךְ" (במדבר יז, כ).

אֲהָרֹן הַתְּפִלָּל בְּעַד הָעָם, דְּכָתוּב: "וַיִּתְחַנֵּן... הַקְּטָרֶת" (שם יז, יב); וְהִקְטִירַת חֲבִיבָה כְּתִפְלָהּ, דְּכָתוּב: "...תְּפִלְתִּי קִטְרֶת..." (תהלים קמא, ב). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיִּתְעַצֵּר הַמִּסְפָּה" (במדבר יז, ג).

פִּנְחָס הַתְּפִלָּל וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, כְּדַכָּתוּב: "וַיַּעֲמֹד... וַיִּפְלַל וַיִּתְעַצֵּר..." (תהלים קו, ל). **יְהוֹשֻׁעַ הַתְּפִלָּל שֶׁנֶּאֱמָר: "וַיִּפְלַל... פָּנָיו" (יהושע ז, ו).** וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל-יְהוֹשֻׁעַ... קֶדְ לְפָנָיו... אֲתָה נִפְלֵא... פָּנָיו" (שם שם, י).

חֲנָה הַתְּפִלָּלָה, דְּכָתוּב: "וַיִּתְפַּלֵּל חֲנָה" (שמואל"א ב, א). וְשָׁמַע תְּפִלָּתָהּ, דְּכָתוּב: "אֶל-הַנְּעִר... הַתְּפַלְּלִיתִי" וְגו' (שם שם, כז).

שָׁמוּאֵל הַתְּפִלָּל וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיִּזְעַק שָׁמוּאֵל... ה'... יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ ה'" (שם ז, ט). דָּוִד הַתְּפִלָּל, דְּכָתוּב: "נִפְלָה... בְּיַד ה'" וְגו' (שמואל"ב כד, יד). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיַּעֲתֵר ה'... וַיִּתְעַצֵּר הַמִּסְפָּה... יִשְׂרָאֵל" (שם שם, כה).

שְׁלֹמֹה הַתְּפִלָּל, דְּכָתוּב: "וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה... מִזְבֵּחַ ה' נִגְדָה... קָהַל יִשְׂרָאֵל... כְּפִי הַשְּׁמַיִם" (מלכים"א ח, כב). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶלְיוֹ שָׁמַעְתִּי... תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-תְּחִנָּתְךָ... הַתְּחַנְּנֶנְתָּ לְפָנָיו" (שם ט, ג).

אֵלִיָּהוּ הַתְּפִלָּל, דְּכָתוּב: "וַעֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי" וְגו' (שם יח, לד). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיַּעַל אֵשׁ... מִן הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל... הַעֲלָה... הַעֲצִים" וְגו' (שם שם, לה).

אֵלִישָׁע הַתְּפִלָּל, דְּכָתוּב: "...וַיִּסְגֵּר הַדָּלֶת... שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלְּלוּ... ה'" (מלכים"ב ד, לג). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "וַיַּפְכֵּחַ הַנְּעִר... עֲנִינִי" (שם שם, לה).

חֲזִקְיָהוּ הַתְּפִלָּל, דְּכָתוּב: "וַיִּתְפַּלֵּל חֲזִקְיָהוּ... ה'" וְגו' (שם כ, ב). וְשָׁמַע תְּפִלָּתוֹ, דְּכָתוּב: "שָׁמַעְתִּי... תְּפִלָּתְךָ" וְגו' (שם שם, ה).

וְכֵן עָשׂוּ הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר; הַתְּפַלְּלוּ בְּלֵב שְׁלָם וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַע תְּפִלָּתוֹ. וּמִבְּטַח לָנוּ, כִּי כְּשִׁיתְפַּלְּלוּ יִשְׂרָאֵל וְהַמְּבַחְרִים שִׁבְהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וַיִּבְקְשׂוּ מִהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְכֹּר לָהֶם בְּרִית אָבוֹת וּבְרִית שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה מְדוֹת, שֶׁהוֹדִיעַ סוּדוֹ לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָן מְדוֹת שְׁאִינן חוֹזְרוֹת רִיקִים כְּשִׁיתְפַּלְּלוּ בְּתִשׁוּבָה וּבְלֵב טָהוֹר, שֶׁהָאֵל יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַע תְּפִלָּתוֹ וְיִוצִיאֵם מִצָּרוֹתָם.

(מנורת המאור)

המקום שלידי לא היה ריק, אני הייתי יושב שם... מבט קל לעבר הרכב הבהיר לי, שמהמקום שלידי הנהג לא נשאר זכר, הוא נמחק לגמרי. ואני לא הייתי שם... תפילת מנחה במניין הצילה אותי! - - -

'לא המתים יהללו-קה' - יש אנשים שהתפילה שלהם מתה, בלי שום חיות

בשואת אירופה, בסוף המלחמה, נערכו 'צעדות המוות'. הנאצים פינו קבוצות גדולות של יהודים מן המחנות והוציאו אותם לצעדה ארוכה של עשרות קילומטרים, שבמהלכה נרצחו רבים מהם. 'צעדת המוות' הידועה לשמצה הייתה באושוויץ בשלהי המלחמה.

יהודי בשם הרב פרידמן, שהיה אסיר במחנה ההשמדה אושוויץ, סיפר את סיפורו: 'במחנה נשארה קבוצה שלמה של אנשים שהיו חולים סופניים, ולא היו מסוגלים לצעוד ברגל. הנאצים החליטו להשמיד אותם. מה עשו? העלו אותם למקום מסוים, העמידו אותם בשורה, הציבו מכונת ירייה, וכל אחד בתורו זז שמאלה ונפל'.

סיפר הרב פרידמן: 'באותה שעה חשבתי בלבי: לשם מה אני צריך להמתין עד שגיע תורי לקבל את הכדור שיקפד את חיי? אפול מייד! וכך עשה. האחד נפל על גבי רעהו, נפלו עליו, עוד אחד ועוד אחד, עד שנערמה שם ערמה של גופות, שלדי אדם.

הנאצים היו בטוחים שסיימו את משימתם והלכו משם. הוא נשאר חי, טמון מתחת ערמת הגוויות. הוא ניסה להיחלץ, אך מרחב חולי וחולשה לא היה בו הכוח לצאת מתחת הגופות.

חשב בלבו: אם כך נגזר עליי לסיים את חיי, לפחות אגיד ודוי. הוא אמר 'שמע ישראל' עם ודוי, וכשסיים - שם לב שהוא עדין חי... כנראה, נותרו לו עוד כמה רגעים של חיים עד שהמוות בוא יבוא. ברגעים האחרונים הללו הוא הרבה לעצמו: איזה יום היום? כך לפחות ידע את יום ה'אירצייט' שלו... ואז הוא נייער מהרהרו: הרי היום ראש חודש שחל בשבת!

המציאות הזאת של אדם חי, שלד מוכה רעב, שטמון מתחת ערמת גופות בתוך מחנה המוות הארוך אושוויץ - אינה מציאות רגילה מן העולם הזה, ולכן גם המחשבות שעלו בו באותה שעה אינן מחשבות אנושיות רגילות. בתוך התופת הוא פתח לפתע באמירת הלל. הרי ראש חודש היום...

המציאות הלא-אנושית הזאת של אמירת הלל לקב"ה במצב ההוא - היה בזה טעימה מעץ החיים; יציאה מהמסגרת האנושית ומסירת הנפש להקב"ה - זהו מה שהציל את אותו יהודי מכייתה והחזיר אותו לחיים.

איזו נקודה תפסה אותו? מה החדיר בו תעצומות נפש שהפכו לתעצומות וכוחות גוף?

מסתבר, שכשהגיע לפסוק [תהלים קטו, יז]: "לא... יהללו קה", הוא נזכר ב'ווארט' ששמע מהרב שלו בעבר. יש אנשים שהתפילה שלהם מתה, בלי שום חיות. הם כמו מתים. חייבים להתפלל - אז מתפללים. לא יותר מזה. על כך אומר דוד המלך: "לא... יהללו קה" - לא את התפילה הזאת רוצה הקב"ה.

איזו תפלה הקב"ה רוצה? [שם יח]: וַאֲנַחְנוּ... קה" - תפילה של יהודי חי, שמתפלל לה' בכל לבו ונפשו; שכשהוא כתייחד עם ריבונו ומתפלל, הוא שוכח את כל העולם. הוא מתחבר לבורא העולם, ואין לו שום דבר מלבד הדיבור הפרטי שלו וההתייחדות שלו עם הבורא.

מספר הרב פרידמן, שכשהוא נזכר באשר התרחש בגיא הצלמוות, ב'ווארט' של הרב שלו - הוא מבין שהוא אשר הפיח בו רוח חיים והתלהבות על טבעית, על אנושית. ממש שלהבת קה. לפתע נמסכו בו כוחות נפש וכוחות גוף בלתי

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח ויכולת להמשיך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון 'דרכי חזקיה', אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקיון וכדו'. **תבורכו מפי עליון!**

לרפואה שלימה:
מיכל בת שמחה, משה בן רוזה, אלעזר בן משה, שלומית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים, יעל בת דבורה,

לעילוי נשמת: **זוהר עליזה עיישה בת אסתר, אליווה בן גוהר, רחמים בן חנום בשי, עמנואל בן אירן,** מרדכי בן רבקה, שבתאי יששכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זולכיה, רותם בן טליה, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, ככב בת גוהר.

אנא התפללו על זוגות שלא זכו להפקד בזרע של קיימא!
 יחזקאל בן מהין ורעייתו כִּרְפָמִיט בת שרה, מנשה בן טובה ורעייתו, הרצל בן כתון ורעייתו, ששון בן רביה, יצחק בן תמר ורעייתו, דוד בן חנה ושושנה בת אסתר, וירון מנשה בן פנינה ורעייתו. ענבל ג'מילה בת מרגלית לבנים זכרים, דניאל בן מהין ורעייתו, יוסף חיים בן שרה ורעייתו.

נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה

הצלחת: שמואל בן דונה, מרגלית בת ג'מילה

נא להתפלל לזווג הגון:
 איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, אילה בת שולמית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, מרים אסתר בת רחל, שרה בת לאה, משה בן רשל, רבקה בת רחל

העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזווג הגון ליוסף בן שולה

שדכנית (לבחורים מגיל 30+) - א-ה: 21:00 - 22:30
טל: 036766049
שידוכי 'חסדי חיי שרה' בימים ג', ד' ה' בשעה 9:00 - 10:00 058-3297225
 ניתן לפרסם ספרים בתוכנת אוצר החכמה ועוד
 c9595@okmail.co.il

מוהל מוסקר לשם שמים (בחינם) בהמלצת הגר"ש מחפוד שליט"א 0559260027. מוהל מוסקר לשם שמים, תלמידו של הרב אורן: 0583207037. אברך מוהל מוסקר לשם שמים: 0527646963.